

Predpostavka št. 5:

To je filozofska predpostavka materializma. Po tem nauku je moralo vse, kar na tem svetu obstaja, nastati iz mase in energije.

Francoski naravoslovec Georges Baron de Cuvier (1769-1832) je ugotovil tole: »V isti meri, v kakršni je znanost napredovala, se je vrnila od varljivih sklepov materializma.« V skladu z materialistično idejo bi moral univerzum nekoč tudi spočeti življenje. Vsako živo bitje pa ima v sebi, kakor je znano, ogromno količino informacij. Informacija pa je po naravnih zakonih informacije² nematerialna veličina, ki ne more priti iz materije. Tako je ideja materializma po naravnih zakonih ovržena (glej [1], stran 284).

Rezultat: Predpostavka št. 5 je napačna!

Predpostavka št. 6:

Teorija prapoka je osnovana na »metodičnem ateizmu«, saj v tem sistemu ni prostora za Boga.

Dokaz za obstoj Boga iz informacije: Ker vsebujejo žive celice ogromno količino univerzalne informacije³, nobeden teh kodiranih konceptov pa ne izvira od človeka, je kot vir nujen (božanski) inteligentni pošiljatelj (Začetnik, Bog). Nujnost obstoja takega Začetnika je zagotovljena na podlagi naslednjega naravnega zakona informacije: *Univerzalna informacija je lahko sestavljena samo od inteligentnega Pošiljatelja* (glej [1], stran 182).

Rezultat: Predpostavka št. 6 je napačna!

Kaj je torej facit (nasledek) našega premisleka?

Od šestih predpostavk teorije prapoka je le ena sama znanstveno dokazljiva, pet pa jih je dokazano na-

² W. Gitt: **Information – der Schlüssel zum Leben**, CLV-Verlag, 6. izdaja 2018.

³ Definicija: »Univerzalna informacija (UI) je iz kodirnih simbolov abstraktno podano sporočilo, ki služi enemu postopku ali več in nekemu cilju« (glej [1], stran 97).

pačnih. To je posledično znanstveni konec za to tako razširjeno teorijo! **Tako je prapok strel v prazno!** Povejmo jasno in razumljivo: **Prapoka nikoli ni bilo!**

Kaj je alternativa prapoku?

Oba astronoma, John D. Barrow (University of Sussex, Anglija) in Joseph Silk (University of California, Berkeley) kažeta v pravo smer, ko pravita, da:

- »Je bil kozmos skrbno ... naravnan na življenje. Da se je naš univerzum tako presenetljivo gostoljubno vedel do življenja, to se gotovo ni primerilo šele v toku evolucije...
- Da bi naravni zakoni dovoljevali obstoj zvezd s planetarnimi sistemi, a res komaj še dovoljevali, to nima z možnostmi variacij v evoluciji nobenega opravlka. Takšne nespremenljive lastnosti svet bodisi ima ali pa jih nima...
- Da dejansko veliko število med seboj neodvisnih lastnosti sovpadne ... to bi utegnilo dopustiti podmeno, da je bil naš univezum zasnovan zaradi našega pojava.
- Mar ne bi bilo mogoče, da se za temi čudnimi, naključji skriva veliki Načrtovalec?« (»Lust am Forschen«, Piper-Verlag, s. 167-168).

Ta »Veliki Načrtovalec« nikakor ni ostal skrit. Predstavil se nam je, saj pravi o njem Biblija: »Velikokrat in na veliko načinov je Bog nekoč govoril očetom po prerokih, v teh dneh poslednjega časa pa nam je spregovoril po Sinu. Njega je postavil za dediča vsega in **po njem je tudi ustvaril svetove**« (Hebrejcem 1,1-2).

S tem je jasno povedano, da je ves univerzum in vse, kar v njem najdemo, bil ustvarjen po Jezusu Kristusu, Božjem Sinu. Naslednja navedka iz Nove zaveze nam na vseobsežen način potrjujeta mogočno Jezusovo moč ustvarjanja:

»V začetku je bila Beseda in Beseda je bila pri Bogu in Beseda je bila Bog. Ta je bila v začetku pri Bogu. Vse je nastalo po njej in brez nje ni nastalo nič, kar je nastalo« (Janez 1,1-3).

»Kajti v njem (= Jezusu Kristusu) je bilo ustvarjeno vse, kar je v nebesih in kar je na zemlji, vidne in nevidne stvari, tako prestoli kakor gospodstva, tako vladarstva kakor oblasti. Vse je bilo ustvarjeno po njem in zanj. On je obstajal pred vsemi stvarmi in v njem je utemeljeno vse« (Kološanom 1,16-17).

Vse zvezdno nebo tako ne izvira iz kakšnega prapoka ali kakega drugega evlucijskega procesa, ki si ga ljudje izmislijo, temveč je rezultat načrtovanega, smotrnega in vsemogočnega ravnanja Božjega Sina.

Z mišljenjem je komajda mogoče dojeti, da je ta vsemogočni Bog in Stvarnik odložil svojo božanskost in nas obiskal na tej Zemlji, umrl na križu za naše grehe, tretji dan od mrtvih vstal in se nato vrnil v večni nebeški svet. Te misli, na katere nikoli ni prišel noben človek, nam lahko ustavijo dihi: **Mož na križu in stvarnik celotnega univerzuma je ista oseba!** S to resnico smo onkraj tega, kar kak človek z vso svojo logiko more dojeti. Ko je Jezus na križu nosil greh sveta, je sonce za tri ure potemnelo. Kako nedoum-

ljiv položaj! Stvarnik sam se je ponižal do križa. Zaradi nas je brez moči in bičan, da bi nam tako odprl vrata v nebo. Psalm 139,17-18 označuje to mejno območje mišljenja: »In zame, kako težke so tvoje misli, o Bog, kako silna so njihova načela! Če bi jih štel, bi jih bilo več kot peska; kadar se prebudim, sem še vedno pri tebi.« Naj bo misel še tako težka, da se Stvarnik sreča z nami v osebi križanega, pa je tu vendar pomembno vprašanje: Je Stvarnik od nas tako neizrekljivo daleč – »nad šotorom ozvezdij« kakor je menil knez nemške poezije Friedrich von Schiller – ali pa je možno stopiti v stik z njim osebno?

Ja, Bog nam je blizu in čaka naše molitve: »Kdor koli bo klical Gospodovo ime, bo rešen (za nebeško kraljestvo)« (Rimljanom 10,13). Naš Stvarnik Jezus nas vabi, da bi bili nekoč za večno v njegovem nebeškem kraljestvu. Ta državljanska pravica je zagotovljen vsakemu, ki se na to vabi lo odzove. Na osnovi neizmerne Božje ljubezni je vsakdo povabljen – tudi ti, dragi bralec, draga bralka!

Dir. in prof. a.D. dr.-ing. Werner Gitt

Naslov izvirne izdaje: Der Urknall kommt zu Fall
Avtorjeva domača stran: www.wernergitt.de
Poslovenil Vinko Ošlak

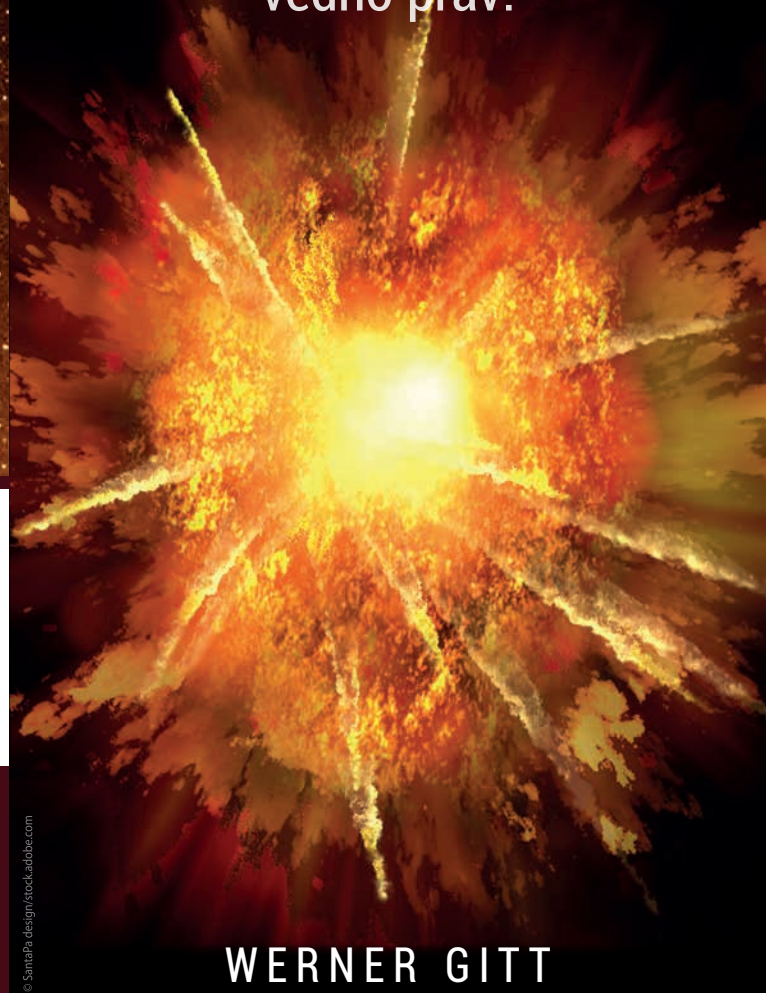
Bruderhand-Medien
Am Hofe 2, D-29342 Wienhausen, Germany
E-Mail: info@bruderhand.de
Homepage: bruderhand.de

Nr. 138-28 – Slovenisch/Slovenian – 1st edition 2019

Prapok

Strel v prazno

Večina nima
vedno prav!

WERNER GITT

Prapok

Strel v prazno

Teorija prapoka je danes pretežno sprejeta teorija za razlago o izvoru našega vesolja. Kot njen utemeljitelj velja belgijski katoliški duhovnik in astrofizik Georges Lemaître (1894-1966), ki je v letu 1931 za vroče začetno stanje univerzuma uporabil pojem »primordialnega atoma« ali »praatoma«, pozneje tudi »kozmičnega jajca«.

Oznaka **prapok** (angl. **big bang**, dobesedno: veliki pok) izvira od angleškega astrofizika in kozmologa Freda Hoyleja (1915-2001). Z izbiro te besede je hotel prikazati teorijo prapoka kot neverodostojno, saj je bil privrženec konkurenčne teorije »Steady-State«.¹

V svoji znani knjigi »Kratka zgodovina časa« je znani britanski astrofizik Stephen W Hawking (1942-2018) navedel nekaj globlje vrtajočih vprašanj, ko gre za univerzum:

¹ »Steady-State-Kosmos« je modelna predstavitev, pri kateri je univerzum po definiciji prostorsko in časovno neomejen in ne izkazuje nikakršne začetne singularnosti.

»Slej ko prej imamo nepotešeno potrebo, da bi vedeli, čemu smo tu in od kod prihajamo« (s. 28). »Zdi se nam, da živimo v odtujenem svetu. Radi bi razumeli, kaj okoli sebe zaznavamo, in tako vprašujemo:

- *Kako je univerzum narejen?*
- *Kakšno mesto v njem zavzemamo mi, od kod prihaja in od kod prihajamo mi?*
- *Zakaj je tako in ne drugače?»* (s. 217)

Teorije prapoka so osnovane na šestih predpostavkah, ki so vedno pri roki, tudi če niso eksplicitno navedene. Če bi bile vse te predpostavke pravilne, potem bi lahko začeli z računanjem, in če bi pravilno računali, tedaj bi se za kos poti približali vprašanju o izvoru vsega. Če pa je tudi le ena sama zahtevana predpostavka napačna, tedaj je vsa ideja o prapoku strel v prazno. Tedaj velja, da je treba najti alternativo, ki vzdrži. Tako si oglejmo vsako od teh predpostavk:

Predpostavka št. 1:

Naravni zakoni so univerzalno veljavni.

Ta predpostavka se je po številnih znanstvenih eksperimentih in opazovanjih izkazala za pravilno. Naravni zakoni imajo v materialnem svetu tako prodorno delovanje, da veljajo vse do najbolj oddaljenega kota univerzuma. Niti en sam atom se njihovemu delovanju ne more izmakniti. Noben potek stvari na tej zemlji in v širjavah univerzuma ne ostane niti za delček milijoninke sekunde zunaj njihovega dosega.

Rezultat: Predpostavka št. 1 je pravilna!

Predpostavka št. 2:

Pod pojmom »kozмолоškega načela« sta združeni dve kozmološki podmeni: načelo homogenosti in načelo izotropije.

Homogenost vesolja pomeni: Neodvisno od točke opazovanja v prostoru se vesolje kaže vedno enako.

Da je vesolje izotropno, pa pomeni: Vesolje je v istem trenutku z vsake točke v prostoru v vse smeri na velike razdalje videti enako.

Že pogled v zvezdno nebo s prostim očesom takoj pokaže, da vesolje v bližnjem okolju Zemlje ni niti homogeno niti izotropno, saj so zvezde zelo neenakomerno razporejene. V večjem merilu sestavljajo zvezde meglenice (galaksije), ki pa so prav tako neenakomerno razporejene. Na naslednji hierarhični stopnji meglenice sestavljajo galaktične družine. Na še večji skali je mogoče prepoznati satovno strukturo.

Oba astronom, John P. Huchra in Margaret J. Geller iz razisovalnega središča Harvard Smithonian Center for Astrophysics v Cambridgu, ZDA, sta odkrila vpadljive velike strukture z merami 300 milijonov svetlobnih let.

Univerzitetni profesor Hans Jörg Fahr (*1939) z Inštituta za astrofiziko govori o univerzumu kakršno bi se moralo oblikovati, če bi prapok resnično obstajal. Tedaj bi morali zaznavati univerzum, ki bi bil amorfen in brez vsake strukture – materija bi morala biti v prostoru enakomerno razporejena.

Kako pa je kozmos lahko prišel iz kaosa? Nikjer v kozmosu ne najdem naključnosti. Čemu naj bi materija iz sebe same izoblikovala strukturno smiselne enote? Naš sončni sistem z obkrožajočimi planeti je v najvišji meri strukturiran in je videti genialno konstruiran. Kdo pa je privedel strukturo reda v univerzum, če v skladu s *predpostavko št. 6* ni dovoljeno vključiti v potek stvari Boga? Odgovor »metodičnega ateizma« se glasi: Temna materija in temna energija! In kaj naj bi povzročili ti eksotični pojavi, katerih obstoja še nihče ni dokazal? Ti naj bi s pomočjo gigantskih gravitacijskih polj priklicali urejene strukture. V publikaciji »Physics Today« našteje kozmolog Ofer Lahav z University College v Londonu njihove deleže v odstotkih: 5 % normalne materije, 25 % temne materije, 70 % temne energije.

Tako bi imeli 5 % realnosti in 95 % čistega spekuliranja! Temna materija je zgolj izmišljenina. V vesolju je tudi ni mogoče zaznati po kakšnem vzajemnem delovanju. Ni je mogoče videti, a je nujno potrebna za pojasnjevanje različnih struktur in hierarhičnosti v našem univerzumu v smislu *gravitacijskega veziva*. Brez te temne materije se zdi brezizhodno, da bi mogli za strukture v vesolju najti kakršno koli pojasnilo.

Rezultat: Predpostavka št. 2 je napačna!

Predpostavka št. 3:

Današnje opazovanje, po katerem se univerzum širi, obrnejo v vzraten proces (reekstrapolacija) vse do ne-kakšne singularne točke, kjer si zamišljajo maso in energijo združeni v eni točki.

Edwin Hubble, astronom iz ZDA in dajalec imena znemu *Hubblejevemu teleskopu* (1889-1953), je v letu 1929 odkril, da se univerzum širi. Merljiva hitrost te ekspanzije se imenuje »Hubblejeva konstanta«. Ta znaša:

$H_0 = (67,15 \pm 1,2) \text{ km/s/(Mpc)}$
(1 Mpc = 1 megaparsekunda = 3,26 milijonov svetlobnih let)

Če tako iz tega izpeljemo obrnjeno vrednost, dobimo $1/H_0 = 14,7$ milijard let, in ta čas potem samovoljno definirajo kot *starost univerzuma*.

Po Hubblovi formuli $v = H_0 \cdot d$ (v = hitrost širjenja; d = oddaljenost kakšne galaksije od nas) bi se morale vse galaksije od nas oddaljevati. To pa ni dejstvo. Prav nasprotno: meglenica **Andromede**, ena naših bližnjih galaksij, se od nas ne oddaljuje, temveč se s hitrostjo 410.000 km/h premika v našo smer.

Rezultat: Reekstrapolacije proti eni točki ni mogoče utemeljiti!

Predpostavka št. 4:

Energija prapoka je nastala po naključju. Vsa materija je nastala iz začetne čiste energije v skladu z Einsteinovo enačbo $E = m \cdot c^2$. Na začetku prapoka je bil ves univerzum manjši od enega samega atoma.

Predpostavka št. 4 nasprotuje fizikalnemu zakonu o ohranitvi energije. Po njem energija ne more niti na novo nastajati niti je ni mogoče izničiti. Predpostavka št. 4 je ovržena z naravnim zakonom.

Rezultat: Predpostavka št. 4 je napačna!

